

Pécs, 1911. július 8. – Budapest, 1982. július 26.

Apja villanyszerelő volt. Fia lakatosszakmát tanult, 1927-ben szabadult. 1931-ig különböző alkalmi munkákat végzett, majd a Dunahajózási RT pécsújhelyi erőművében segédmunkát vállalt. Később kazánfűtő, turbinagépész és 1945-től kazánmester volt, a foglalkozásához szükséges szakképesítéseket tanfolyamokon szerezte meg. 1943-ban lett tagja a Bánya- és Kohómunkások Szakszervezetének, majd országos vezetőségi tagnak is megválasztották. 1945-ben belépett a Magyar Kommunista Pártba, MDP majd MSZMP tag volt. 1949. júliusban a Kelenföldi Erőmű igazgatója lett. 1950. júniustól az Áramszolgáltató Vállalatok vezérigazgatója. 1952. szeptemberben elkezdte tanulmányait az MDP kétéves pártfőiskoláján. 1953-ban kinevezték a Bánya-és Energiaügyi Minisztérium Erőművi Főosztály vezetőjének. 1954. áprilisban ismét a Kelenföldi Erőmű igazgatója, majd az Erőmű Tröszt vezetője volt. Pécsen elvégezte a villamosipari technikumot. 1957 áprilisában nevezték ki a nehézipari miniszter helyettesének, 1962-ben felmentették, előbb a szászhalombattai hőerőmű építkezését irányította, majd 1975. évi nyugdíjazásáig a szászhalombattai Dunamenti Hőerőmű igazgatójaként dolgozott.